

doc. Mgr. Petr Christov, Ph.D.

Katedra divadelní vědy, FF UK

18. srpna 2017

Školitelský posudek

Bc. Michal Zahálka: *Jindřich Hořejší jako překladatel francouzského dramatu*

Michal Zahálka již v průběhu svého studia opakovaně prokázal, že je schopen samostatně a přitom velmi zdatně zpracovávat rozmanitá divadelně-vědná témata. Díky své jazykové vybavenosti a kontextovému uvažování se navíc zcela přirozeně pohybuje nejen v tuzemském prostředí a obvykle se mu i daří obsáhnout a dostát přirozené interdisciplinarity teatrologického výzkumu. Pro téma své diplomové práce se bezesporu rozhodl jak z důvodů osobních preferencí, tak s ohledem na to, že se s osobností překladatele a básníka Jindřicha Hořejšího setkal i při své vlastní (nestudijní) odborné práci, jako s překladatelem her Jeana Giraudoux.

Představit osobnost významného českého překladatele (v tomto případě z francouzštiny) a pokusit se čtenáři představit ho jako překladatele divadelního se může zdát být úkolem standardním, nicméně v českém odborném prostředí jsou takovéto práce - na pomezí hájemství translatologického a uměnovědného - stále ještě poměrně vzácné. O to cennější se mi proto Zahálkova práce jeví. A to i navzdory potenciálním nedostatkům a omezením, které ji (zejména s ohledem na žánr diplomové práce a také na obvyklou časovou tíseň) svazují.

Přesto - podle mínění školitele, který se při vzniku práce snažil být zejména jejím bedlivým čtenářem a konzultantem - se jedná o práci, která do českého prostředí přináší mnoho nových postřehů (zejména o provozní praxi divadel, ale i autorských agentur a s tím spojených překladatelských honorářů apod.), představuje osobnost Jindřicha Hořejšího tak, jak se to zatím v české odborné literatuře nestalo, a daří se jí rovněž uvádět na pravou míru některá fakta a informace (viz soupis Hořejšího překladů s dohledanými originálními verzemi apod.).

Vlastní text práce je logicky rozčleněn (krom kapitoly úvodní a závěrečné) do čtyř oddílů, které se postupně věnují Hořejšího životu (a s ním spojeným tvůrčím aktivitám, a to včetně přesahů k dobovým kontextům zejména společenským a divadelním), dále pak otázkám teorie překladu (a to jak z pohledu samotného překladatele, tak teoretiků překladu) a v samostatných prakticky laděných kapitolách se věnuje analýzám vybraných Hořejšího překladů a rovněž se pokouší postihnout Hořejšího překlady pohledem (řekněme) dramaturgicko-teatrologickým. Logickou a přitom velmi prospěšnou součástí práce jsou ovšem též její přílohy, které čítají autorem edičně připravenou trojici Hořejšího textů věnovaných otázkám překládání a také jeho překlad Molièrovu frašky *Příležitost dělá lékaře*.

Neodpustím si závěrem navíc ještě drobnou poznámku ke skutečnosti, že tato diplomová práce se mi zdá být velmi dobrým příkladem interdisciplinární práce/praxe (na již zmiňovaném pomezí teatrologicko-translatologickém), a to navzdory tomu, že je (formálně) obhajována pouze v rámci jednooborového studia.

Úplným závěrem budiž řečeno, že po formální, obsahové i stylové stránce text zcela splňuje požadavky kladené na diplomovou práci (a v jistých směrech ji i překračuje), doporučuji ji proto s potěšením k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.

V Praze 18. srpna 2017

doc. Mgr. Petr Christov, Ph.D.